

BORSSZEM JANKÓ

AZ ELSOSZÜLÖTT.

Anya. No milyen a gyerek, kedves komámasszony?

Bába. Ha a parlamenti fogzásba nem kapja meg a frázt, még fölnevelheti.

Anya (bágyadtan visszadől.) Ajjaj!

Horn bucsuja.

— Eötvös nyomán —

ISTEN veled hazám, gseftek hazája!
Isten veled, ti bank és bankjegyek!
Tárczám reményi s üzletim tanyája,
Isten veled, Párisba elmegyek.
Ha visszatérek megalapítva hon,
Hizzam meg újra vállalatidon!

Nem mint Hollandja dúsgazdag börzéje,
Nem nyulnak oly magasra gsefteid,
És jobb a kurzus ott az Élysée'
Mint osztalék-neküli üzletid!
Mit ér a hon, mit ér a bércz nekem?
Bércz helyt csak érczre, gseftre vágy szívem.

Az ég egy bankot ad minden hazának
És élire igazgatókat ad,
Exchangeről szól az ánglus fiának,
Büszkén mutatja Páris „bourse” falát.
Jó Bécsnek kincse a nemzeti bank,
Tied, hazám, egy semmi s az is — pang.

Isten veled hát! Itt maradni többé
Eszembe' sincs. Maradhatsz most magad!
A tejben vajban nyakig megfürödvén,
Kapóra elhagy mostan hű fiad.
Ha visszatérek megalapítva hon,
Hizzam még újra vállalatidon!

B U C S U,

(Másk. Ez is jó.)

— Énekli Horn Ede, midőn vissza indul Párisba, a honnan
nem kellett volna eljönnie. —

ISTEN veled hazám, batrak hazája,
Mivel bátornak ebben lenni kel;
Kinek nincsen, mint nekem vala, szája
Ordítani bögni népek ezrivel
S a kormányval is trafikálni mája:
Nem boldogul, gründol, nem spekulál
Az az ezüst Dunának partinál.

Isten veled. Megyek Párisba vissza
Mióta Krach van, a napom lejárt
Az ország a levét sok banknak iszsza,
Az országházában is nincs ma párt,
Mely a miniszterséget én rám bizza,
Ha mégis tán bevinné azt a várt.
Ha visszatérek bolondulva Hon
Ne leljem nepedet Irányidon.

200 sz.

EGYETÉRTÉS.

— september 28. 1874. —

A lelketlen kormány
sarczolásai máris meg-
haladnak minden el-
nézést. Adóexecutorok
járják az egész országot
zsarolva a szegény né-
pet, mely nem fizetheti
meg a közösüges álla-
potok fentartására szük-
séges borzasztó költsé-
geket. Nehány rongyos
forintért elveszik utolsó
szalmazsákját a föld
népének. Mintha az ál-
lam nem engedhetné el
ezt a pár fillért Gya-
lázat!

Csávolszky Lajos.

Ujdonságok.

□ S monyi Ernő az
ellenzéki kör 245 tagját
pörölte be tagsági hátralé-
kos díjaikért

+ A törvényszék meg-
ítélte S monyi Ernőnek a
tagsági díjakat s azok most
executio útján fognak a ros
hazafiaktól behajtatni. Van-
nak ugyan köztük szegény-
sorsú egyének is, de azt
hiszszük, a törvény kér el-
hetlen szigorral fog eljárni
írántok, akik legszentebb
kötelességük lerovásával ké-
sedelmeznek.

APRÓSÁGOK.

— T. cz. Csernátóni Lajos urnak —

HAZAFI! Engedje meg, tisztelt honfiu, hogy legmélyebb
köszönetünket kifejezni siessünk azon nagy hord-
erejű tényért, melylyel pártunkat annyira meg-
erősíteni sziveskedett. Működésének kezdete óta többet
tett ön arra nézve, hogy minden józan embert tábo-
runkba szólni kényszerítsen, mint akárki más. Ez
oknál fogva megbecsülhetetlen szövetségest tiszteltünk
mindig önben, aki az ellenzék soraiban kiváló hasz-
not hajt a Deák-pártnak. Legújabb föllépése azonban
felülmúlja minden eddigi műveleteit s a készség,
melylyel a Deák-pártot néhány százezer baloldali zsi-
dóval megajándékozni méltóztatott, teljes hálánkra
számíthat. Folytassa továbbra is áldásos működését a
Deákpárt gyarapodására és emelésére.

Budapest, 1874. sept. 30.

A Deákkör tagjai.

(Monológ.) Mit tegyek? A zsidót mindig
szidtam, de Csernátont is szidtam. Dicsérjem most
Csernátont azért, hogy a zsidót szidja? Nem lehet.
Szidjam Csernátont és dicsérjem a zsidót? Nem le-
het. Hát mit lehet? Soha ilyen lutheránus állapotot!
„Magyar Állam.”

A BOLYGÓ ZSIDÓ.

MAGYAR MŰVÉSZEK KÜLFÖLDÖN.

— Megkésztetett fürdői levél. —

Ems, augusztus 20.

Tisztelt szerkesztő ur, — Ma, mint az önök sz. István királyának napján, két magyar művész a legnagyobb műélvezetben részesítette bennünket. Kiebusch Polihymnia urhölgy lugasában gyűltünk össze, hol az önök jeles dalművésze, S. P. ur, (ki, amint értesülök, egyúttal kiváló politikai állást is foglal önöknél) a bájos gazdasszony kérelmére, melyhez igen természetesen a mienket is fűztük, megismertette velünk a világhírű magyar népdalokat. A magyar művész elbájolta szívünket. Hangja nem terjedelmes ugyan, de intenzív; előadása cziczomátlan, ment minden hivalgástól. A hallott melódiák közül főleg kettő hatott ránk rokonszenvesen. Az elsőnek eleje így szól:

Immáron leforgott a nyár,
Óh szép Minka, vállunk kell már.

A dal előttünk nem volt ismeretlen. Némethoni péklegényeinktől akár hányszor hallottuk már; ök, vándorlásaik közben, bizonyosan Magyarországból hozták magukkal e dalgyöngyöt.

A másik vad, szenvedélyes rythmusa által elragadott bennünket. Csak első strófájára emlékszem, melyet alább közlök, hogy megértsék hevületünket. A dal ez volt:

Én magyar leány vagyok
A nevem Babett,
Am piroška minden lány,
Rózska nem lehet...

El voltunk bájolva. Nem is hittük, hogy lelkesedésünk még fokozódásra is képes lehessen, midőn

Kiebusch Ballabella, gazdasszonyunk szeretetreméltó nővére, az épen jelen volt magyar nemzeti tánczművészt K. Gy. urat ki, mint mondják, melleleg tanár és képviselő is — csodálatos nemzet önök! — fölkererte, mutatná be már most a dal után a világhírű nemzeti schar dascht is. A szerény művész eleinte szabódott, hogy nincs hangulatban. De midőn az elmés Ballabella báróné megjegyezte, hogy tánczhoz nem kell hangulat (igen jó!): a jeles tánczos sem kérte magát többé és ellejté nekünk a büszke és

daliás magyar nemzet multját, jelenét és jövőjét — bánatát és reményeit.

Szerencsét kívánunk önöknek az ily erőkhöz, kiknek körünkben való időzése sokat tett arra nézve, hogy ha lehet, még melegebb sympathiákkal s még tieferébb verständnissal kövessük az önök missióját Keleten.

Fogadja szívesen s a t.

Lorenz v. Seckalb.
Hofmarschall.*)

*) Örömmel nyitottunk tért ő exclája hízegő sorainak, s az így kitüntetett művészek nevében mondunk köszönetet azon elnéző nyájasságnak, melylyel hazánkfiaiának bi onyára tökéletlen mű-tolmácsolását fogadni szíveskedtek. De csak ezzel is egy lépéssel közelebb jutottunk nagy czéljainkhoz.

B. J.

Az aszszony agya higany, szíve viasz.

*

Sokszor a tömjén bekormozza azt, akit magasztalunk.

*

A nő árulása madár, hűsége ólom.

*

A politika is azzal árulja el magát, hogy igyekszik el nem árulni magát.

Rectori beszéd.

Eldörögte: Nemsebestyénendrei Kovács József tanár.

Tisztelt gyülekezet!

A IGAZ AZON ősrégi axióma, hogy minden ember a maga szerencséjének Kovács Józsefe, úgy nem lehet csodálni, hogy az idén nekem jutott azon diszes állás, miszerint a rectori székbe ülhessek. Habetis rectum, amici, sed et ego habeo, — mert hisz különben nem ülhetnék e rectori székbe.

Engedjék meg, hogy e fölötti örömmöt illő gorombasággal fejezzem ki s az engem ért kitüntetést legalázatosabb házsártoskodással vizsgozzam.

Mert a tudomány állása nálunk jelenben vajmi fogyatékos. Látszik ez már abból is, hogy én rector magnificus lettem, de még inkább abból, hogy egyáltalán tanár lettem. Ne vegyék ezt szerénytelenségnek, uraim, mert egyetemünkön tudománytalannak lenni még nem nagy tus és . . . magnifekom terringette! mások is eltalálták azt csakugy mint én.

Ha körülnézek a tanári kar szerényen fénytelen körében, különösen két kőben ütközöm meg. Két hasonszenvi tanszéket látok, ami hallatlan dolog még keleten is, pedig ott a viszonyok épen nem nyugatiak. Ha e két tanszékre nézek, érzem, hogy nem szelíd rector, de dühös Hector lesz belőlem. Hector, még pedig csak magnificus, holott ők magnificusok. Csak a mágánások tették meg őket professzorokká, — meg az egyetem portását sem kérdezték: szabad-e? A mágánások és a szabadkőművesek, e két legalsóbb osztálya a népnek . . . alulról tekintve, azon mélyből, melybe tudós buvárlataim által lehadtam. A homoeopatricusok megtanárkitották a homoeoplebejusokat, a labdacskór e betegeit, kiknek tanszékét a Lipótmezőn kellett volna fölállítani. E tudatlanok tudatlanságát könnyű volna bebizonyítanom, ha már el nem feledtem volna, mit irtak előttem külföldön e tárgyról. De ámbár ezen érvem megczáfolhatatlan, a protectió rá sem hederített. Egyáltalán a protectió egyik férge a magyar civilizációnak. Egy jó protector egy jó prosectort sem tud ugyan csinálni, de igenis csinál száz rossz tanárt. Nem akarom szerénytelenül választani e részben példáimat, hanem utalok inkább e hasonszenvedély ama két gyászvitézére, kiknek néven megnevezését a rectori méltóság magnificentiájával összeférköztetni tudni fájdalom nem bírhatom.

Ugyanazért kárhoztatom azon fölületességet is, mely egyetemünkön uralkodik és mely annyira megy, hogy boszúságomban kénytelen vagyok a magyar parlamentet szidni, a miért kebelében oly kevés a szak tudós. Csakugyan, hogy is várhatni, hogy én egy Billroth legyek, ha nemcsak Deák, hanem Deáky is a parlamentben ül? Hogyan virágozzék nálunk a klinika, ha nagy nemzetgazdáink nincsenek? És az agyonbeszélők országában hogyan hallgassa agyon magát a szigorló kandidátus tudatlan tömege, mely

gyanánt, tisztelt gyülekezet, önöknek egy részét üdvözölni szerencsém lehet?

Ennyi az, mit 13 év előtt nagy elődöm, a mostani igazságügyér, e székből elmondani nem mert, én azonban mint merész műtő elmondani nem átalottan. Reményilem, a seb per primam be fog hegedni és nem fog bekövetkezni azon hosszadalmas suppuratió, mely helyett jobban elkelne nemzetünk minden rétegében a gyökeres epuratió.

Alász szolgálja!

ARADI THEATRALIA.

Az ünnepi előadás után a fölség ezt mondá a mellette álló főispányhoz: „Bizony ez az Aradi igazgató gyöngye színészeket szerződtetet!”

Tóth ur, ön meg van boszulva!

*

Erősen várták a királyt.

— Ne kezdjék még, mondá a főispány.

— Dehogy is nem, felelte Felek Miklós.

— Hiszen ez illoyális! hangzott kórusban.

— Egy kicsit az; de hát nagy okom van rá: mert ha ő felsége elejit, közepit, végét is látja az előadásnak, nem jó véleménynyel lesz felőlünk. Így, ha az utolsó fölvonáson lesz jelen, legalább azt lehet, hogy a többi ment jól.

*

A színház csarnokában női arczképek diszelegnek, melyeket Than Mór festett, a nőtelen főispán megbizásából; többnyire takaros asszonyok: Prielle Nelli, Blaháné, Felekiné.

De nincs közte Jókainé.

*

Valjon, mért nem Jókai írta a prologust, mint ahogy el volt határozva?

Regényt ír — „férfi sorsa az asszony!”

*

— Hát magácskát mért nem füstötték le, aranyom? kérdé, száját kedvesen csucsoritva, Marcz, gyöngéden meglegyintvén a muczuska arczát.

— Mit főssön engem más? Különben főstöm én magamat.

— Ugy igaz, pipiském, eszem aztat a dudus voltodat!

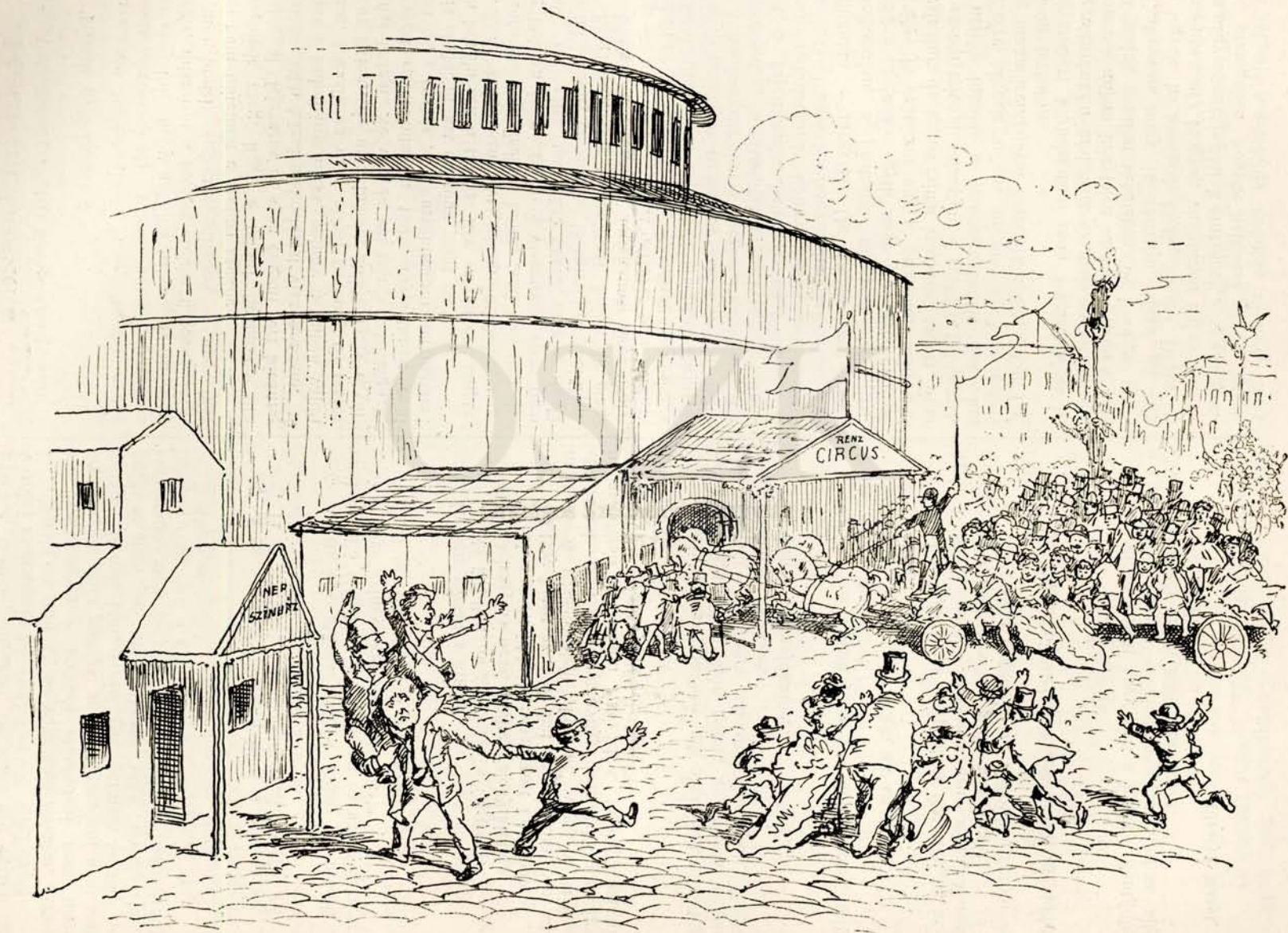
*

Az öltöző végett nagy volt a háboru. Bent folyt a „bataille de dame” — kívül meg a „férfi az ajtó előtt.” Mindakét darab hibátlanul ment.

Ez volt a hiba.

Hüvelyk Matyi.

„Hazafiság a nemzetiségnek“!

ELÉGTÉTEL.

— Irhatja Csernátoni váltig a lapjában, hogy germanizálunk — az mind nem ér semmitsem. Magyarosodásunkat legjobban mutatja az, hogy hirhedt rablógyilkosok is kerülnek már ki a zsidóbul!

ESTÁN és SANYI.

Están. Valljon nászúram, az a két gesztenyefa, aki a nemzeti színház elül került az örsébettéri kijoszk elejibe, mért nem akar ott megfogamzani?

Sanyi. A kengyelét! Hogy verne már gyökeret? Hasze nímet földbe tették oda!

*

Están. Megbukott a nímet diátrum.

Sanyi. Meg-e? Hát hova mentek már most azok zsidó komédiások?

Están. Nem voltak azok zsidók.

Sanyi. K—nyja, ha nímetül beszél, akkor zsidó, még ha kálomista is.

*

Están. Nászúram!

Sanyi. No!

Están. Eleibe mégy-e az északi sarki utazóknak, ha Budapestre gyűnnek?

Sanyi. Má mé?

Están. Üdvözölni őket.

Sanyi. Nem én; ha még magyarok volnának!

Están. Hiszen Kepes magyar.

Sanyi. Ugyám — de zsidó.

Están. Hát Pájer meg Vájprekt: e meg mindakettő keresztény.

Sanyi. Ugy ám — de nímet.

A ki Hornt veszti el és egy fületlen gombot — az sokat veszít fületlen gombjában.

*

Az együgyűnek legnagyobb elégtétele az, hogy a ravasz ember sem elég ravasz arra, hogy ravaszágát elrejtse. Másképp hogyan térnénk rá arra, hogy ravasz?

Zsidó betyár és magyar betyár.

— Párhuzam. —

Farkas Béni.

... utálatosan kancsit, lába görbe, haja sörte, orra kampós; visszataszító, borzasztó, iszonyu ember, ha az ... gyilkolt merő gyávaságból ...

(„HON.”)

Angyal Bandi.

... ha láttatok volna, ha ismertétek volna! Milyen deli legény volt, s csak azért gyilkolt, mert vitéz volt a természete. Ő volt a „népdalok hőse” ... oh, miért is ment az alföldre! ... (Jókai Mór.)

IRODALOM.

„Enyém, tied, övé.”

Regény öt kötetben.

Írta: **JÓKAI MÓR.**

— Utolsóutáni fejezet. —

REGÉNY meg volt írva.

Az utolsó fejezet utolsó betűjén megszáradt a tinta.

A hős egybekelt a hősnővel, ki máris várandós egy új regénynyel, melynek bábája a szerző s melynek számára a pelenkát már szövötte Janke Berlinben.

A gonoszok meglakoltak, a jók megidvezültek.

A férfi George-a az asszony lett, az asszony George-a a férfi; kisült tehát, hogy ez a George: csira.

Az enyém tied lett, a tied övé, az övé pedig enyim, s ezzel eleje volt véve minden társadalmi ne-

hézségnek. Proudhon szelleme csárdást lejtett a szerzővel örömeiben. Lassalle emlékül odaajándékozta neki Dárius kincseit. Saint-Simon ingyenkosztot kínált neki élethossziglan, létrenemjött phalanszterjében. Fourier emlékül elvette tőle óráját kérdés nélkül. Marx Londonból Budapestre jött, megosztani vele a honoráriumot. Szóval: csupa dicsőség, csupa elismerés!

Ekkor a szerző fölkelte íróasztala mellől.

Szeme káprázott, feje kábult. Olyan enyim-tied-övé volt egész agyveleje.

Megvakarta ... a szerkesztőségi szolga fületét, ujját a házmester orrára illeszté és gondolkozott.

Azután fejére csapta neje kalapját, (övé=enyim), a szomszéd majoros kutyájának fütttyentett s elment.

Az utca sarkán egy lábatlan koldusnak alalmazna gyanánt odaadta félczipőjét, (enyim=övé), a széna-téren karjait keresztbe tette egy csinos, de ismeretlen hölgy mellén, (övé=enyim).

Azután a gyógyszerárba lépett, Sztupa ur zsebkendőjével letörölte az orvosságra váró szolgáló arcáról a verítéket s ez utóbbit Sztupának (övé=tied), a zsebkendőjét pedig a szolgálónak (tied=övé) adá.

Kilépve a térre, ölbe fogott egy omnibuszkocsit és kivitte a városligetbe, saját lábait az omnibusz kerekeinek nézvéen (enyim=tied.)

A pávaszigeten egy meztelen gipsz-szoborral kabátot cserélt és ingujjban tért vissza a városba.

Egyenesen a Calderoni boltjába ment és így szólt:

— Uram, ön nekem ideadja a pápa szemét, mert az övé: enyim. Ön derék ember, mert nyilván olvasta regényemet.

Azután dr. Kovács Sebestyénhez ment.

— Barátom, ugymond, te másnak levágod a lábát, mert az övé: tied. Te is regényem szerint élsz. Él! Azután egy urnak, a ki lábára hágott, elragadtatva monda:

— Helyesen, barátom! Csak járjon az én lábamon, mert az enyim: tied. Én majd az önén járok. De midőn az övére ráhágná, az őt párbajra hívta.

Ennek nagyon megörült, mert a golyóváltásnál mindenik fél golyója a másiké s az enyim-tiedség fényes kifejezését nyeri.

De ah, golyója ellenfelének karjába furódott, azé pedig nem is horzsolta őt. Panaszosan szólt tehát:

— Nem, ön nem olvasta regényemet; ön nem ad, csak vesz.

De azért rögtön orvoshoz ment, gyógykezelteni magán az ellenfél sebé.

Onnan haza ment a Haas-palotába, melyet saját hazának nézett, és leszállította a házbékeket. A birtokos részén azonban némi ellenszegülést találván, mély sajnálkozással utolsó regényére utalta őt és igazán hazament.

Otthon már várt reá Marx Londonból, követelve a tied-enyemség nevében a regény-honorarium felét. A másik felét szintén. Még a harmadik felét is. Meg minden tehenének a felét. Meg minden ingó-bingóságának a felét, még ha ingatlan is.

Oh, az a Marx!

Már most a saját, édes maga füle tövét vakarja meg a szerző és a tulajdon saját lopott orra hegyére támasztva saját kölcsön mutatóját, gondolkodott. Azután hirtelen fölkiáltott:

— Heuréka! Megvan!

És elment rögtön egész vagyonát átíratni a kendermagos tyuk s a czirnos czicza nevére. Jobb példa után is indulhatott volna. Vannak t. i. kik a feleségek nevére íratnak át mindent.

Mert az *enyém-tied* ellen nincs jobb szer, mint az *övé*!

Ha olvasói aztán az ő enyimjét követelik az ő tiedjök színe alatt, mindig vállat vonhatnak s azt mondhatná hogy:

— Sajnálom, ez mind az *övé*.

Határőrvidéki erdei dalok.

ERDŐ, erdő de magas vagy,
Édes profit, de messze vagy!
Ha az erdőt levághatnám,
A profitom megláthatnám.

Anglo magyar.

*

Ezt a kerek erdőt várom én,
Azt a Mollináryt járom én.
Az a Mollináry viola —
Violálni pénzem akarja.

Monopolák Junius

*

Erdő alatt nem jó lakni —
Ha nem lehet, ha nem lehet
Ezer ölet hasogatni.

H[itel] B[ank.]

*

Zöld erdőben költ a haris,
Megbomlott a Mollinár is.
Ha esőkolhatnám a száját,
Megharapnám a pofáját.

Junior.

*

Mollinár az erdőben a baltával játszik.
Ugy forgatja a baltát, csak az éle látszik.
Itthon van-e a kanász meg a felesége?
Nem kell nekem a kanász, csak a szerződése.
Tűzre teszem, azután megmelegszen nála,
Ha megboktam magamat, fene küppjön rája.

Senior.

CSODABO GARAK.

— Magyarán —

Fyurász József budapesti szolgaszervő, tisztelettel a magas uraságoknak és a nagyérdemű közönségnek jelenti, hogy hatályoságba lépve, mindig kész lőn jó bizonyítványokkal ellátott szolgaszemélyeket eszközölni, úgy mint: Szakácsnét, szobaleányt és gyermekdajkát, Konyha- és bolti-leányokat, Gazdasszonyokat, pénztárnoknőt, háziivarót, szacoknét, és gépvarónét, szint úgy: Házmestereket, szolgálók, kocsisok, Házi szolgálók, vadászok, Kamarnikok, boltiszlógák és kertészek, Budapest, Belváros, halltér 4. szám, az udvarban, kapu szemközt levő boltban.

*

— Élkes stélus. —

„P. d-i lakos ellen a csődület elrendeltetik. — A hitelezők összejövetele s. f. é. nov. 23. 24. napjaira tüzetik ki. Kelt Pozsonyban, a kir. tsz. üléséből.“

Füresálmányos irálylat a törvényletes gyakorlatzatban.

*

— Őszi merengés. —

„A rengeteg hegy kebelébe zárt csoport kedvetlen mosolyal várja a fának első elhulló sárga levelét, mint a beteges ősz kalauzát. A nemrég kedélyes zajjal telt vidéken komor egyhangúság terül el, s az elmúlt időkből nem marad fenn egyéb, mint az átélt boldog órák szomorú emléke.“

(Sz. K.)

Mokány Berczi

a domszögi kaszinóban.

Drukk!
Szorrrí!

Mert nyomatok, nem
nyomtatok. Nyomatok
kalandáriumot, a

„Mokány Berczi naptárát“

1875-re,

a kibe jelődom az
én mokány életem sor-
ját attul kezdve, hogy
beletoltam czifferblatto-
mat ebbe a duhaj ve-
lágba, egészen manapig.
Benne lesz abba gyere-
keskedésem és férfias-
ságom, a dajkám be-
gyitül a pipcsutoráig,
a sívás riávéstul a csön-
desig.

Több lesz benne a kép mint három játék kár-
tyában. De azért nem paklizok.

Darabját bitang 90 krajczárjával mérem. Még
jó blattot ilyen hitvány guvrérozással ki nem druk-
koltál.

Eeső nyilvános „munkám“; próziczerkednek
benne Están meg Sanyi szeretett urambátyáim,
az én oktatóm a Nemzet Bárója, mög a
Spitzig zsidó.

Október végén kijállok vele a placzra.

Prénúmerációt e se fogadok; ez nem uras
tempó. De ha kikerült a prés alul, a nyakadba küdöm.

Soha csöndessel még akkora vásárt nem csapott
senki fia, mint a mekkora ez a naptár lösz.

Tudom, alig várod; tudom, hogy mán most te
mondod: ha' szólják hát az a csöndes!

Egyelőre nem többet. Most csak „hívok“.

Hanem aztán gyere is ám.

Szerbusz!

Hahó!

Kiesít lekéstem a foka-postáról.

Az északi sark-vármegyét jártam meg, ki lehetne-e
kerekíteni? De biz a horpadályos.

Meg a végett is iringáltam arra, mit könnyebb
fogul: rozsmárt-é vagy előfizető?

Rozsmárt nem fogtam. De téged, magyarom, már csak
megesiplek.

Inkább én esipjelek meg, mint a sarki fagy.

Borsszem Jankó.

A „BORSSZEM JANKÓ“ ára:

Félfévre 4 frt. — negyedévre 2 frt.

Kiadóhivatal:

Budapest, bályány-utca 9.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

„Tüz.“ Rut élez — és igazságtalan. Ajánlkoását köszön-
jük, de nem élhetünk vele. — Szeged R. P. A Szegedi képes
naplár“ előfizetési lapján a Rózsa Sándor arcképére nézve —
mely népek szánt olvasmányát „disziteni“ van hivatva —
önnel egyet értünk: az valóban botrány, s annál inkább, mert
kiadója, érezvén e valódi „parasztfogást“, igyekezik néhány ke-
netes szóval elűtni a rossz benyomást. De azért a kedves cinképről
megsem tesz le. Tüzetesen foglalkozni e nyomorúsággal nincs
kedvünk, mivel a hadjáratot előbbkelő kiadók ellen kellene meg-
indítani, kik csöppel sem különbek a deákné vásznánál. —
Arad, S., Kolozsvár B., Soprony F. Köszönjük a hízegő
megemlékezést; csak kötelességet teljesítettünk. A magunk lap-
jában azonban nem szeretvén a „dicsérő oklevelek“ közlését,
tisztetéssel mellőzzük a küldeményeket. — Kassa K., Győr D.,
V. Ujhely. Idem. — „Vasuti sebesség“. Régi vész. — Kecs-
kemét. K-i. Az a majmolás csak elégtételünkre szolgál. Észre-
veszi azt mindenki. Denique a „B. J.“ iskolát csinált. Hogy
követőiben sok a „studens“, az nem a mi hibánk. — „Előtt,
után.“ Kár a csinos verselésért; a tartalom nem volt rá érde-
mes. — „Peristaldus.“ Nem tenne újabb kísérletet? — N. Bees-

kerek, R. A nevezetes kéziratot lepingáltatjuk. — „Pax“
Tecum! Hogyan gondolja, hogy az ilyen hosszadalmakat ki lehes-
sen adni? — ha még két annyi elmésség volna bennök, mint a
mennyi nincs. Vándor P-n. A dolog érdemes volna a bővebb
tárgyalásra. Legalább elégséges adatokat kérünk rá. Mindig
szívesen látjuk. — Eger, K. Jóízű dolgozat. De vidéki ese-
ményre nem lehet annyi rajzot pazarolnunk. De jó az így már-
tás nélkül is. — „Eltévedt szt. István rendjel.“ Kérjük tollát
ismét mozgásba hozni. Jól perczeg. — „Pap macskája.“ Nem
nekünk való; pedig nincs ügyesség nélkül írva. Egyebet! — „Báj-
italból.“ Nagyon körülményes és nem is új. — „Szliási buk-
versek.“ Jól böknek, de kegyelmezzünk meg nekik. Hisz mire
„akezióba“ lépnek, addig el is felejtették a leczkét. Inkább majd
akkor melegeben. Addigra el is tesszük. — Szeged, K. J. Amint
látja, találkozunk. — Brüsszel, Gy. Ismerjük mi is, de nem
épültünk rajta. — „Két jó madár“ S ezt ön „satyrának“ tartja?
Bizony bizony: difficile est satyram scribere. — Somogyi F-s.
Tegyen újabb kísérletet. Az utolsó jó, de nagyon is pajkos. —
„Sokadalom.“ Eleztelen és nemtelen. — „Papsajt“ Igen mulat-
ságos. De egyet alszunk rája.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS, bályány-utca 9. sz.

KERTÉSZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2-dik szám, a „magyar király” oszmú szállodával szemközt, ajánljuk a következő

SPORT-CZIKKEK

3896

dús választékát:

Vadászfegyverek.

Egycsőű percussió fegyverek félgyázva frt 6.75, 7 frt, végig agyazva pat.-csavarral frt 7. Rubancsőű madárfegyverek frt 12.50, flu-fegyverek frt 9.25 12 frtig.

Kétesőű percussió fegyverek vascsővekkkel, díofa aggyal, patent.-csavarral frt 12.50—16, finom Rubancsőűvekkkel frt 18.50—22, finomabb különemű damaszkcsővekkkel frt 23, 26, 30, 33, 36, 42.

Hátultöltő kétesőű Lefauchaux-fegyverek. 12-es és 16-os calibernek Rubancsőűvekkkel frt 32—40. Moire, patkószeg, róza, angol és Bernárd damaszkcsővekkkel, kiállításnak megfelelő arányban 40 frttől kezdve 95 frtig.

Hátultöltő kétesőű Lancaster fegyverek. Legújabb szerkezetűek. Rubancsőűvekkkel frt 45, finomabb különemű damaszkcsővekkkel 55 frttől kezdve 95 frtig.

Új találmányok:

Henry-Riffe amerikai hátultöltő, ismétlő golyófegyver, 1/2 perc alatt 16-szor lehet elűttni, 90 lépésre belőve. Ára 145 frt. Bövebb leírásával s rajzával szívesen szolgálunk. **Gaubert-féle** hátultöltő egycsőű kerti madárfegyver, díszesen kiállítva, darabja 31 frt. **Wernli-féle** Püschstutzen darabja 52 forint.

Wernli hátultöltő ezéllővő fegyverek, lövöldök számára, szilárdan készülő kis (9 m/m) golyókra frt 75.— Wernli-féle üres és töltött patronok, gyutacsok, töltő-készületek sat. gyári árak mellett. **Wernli hátultöltő ismétlő golyó-fegyver** medve, vadkan, szarvas s egyéb nagy vadra igen ajánlandó, mivel a 8 orsós töltény, melylyel egyszerre töltöttek meg, hihetlen gyorsasággal süthető el; fokozott biztonság tekintetéből szívesen ajánljuk is el van látva. frt 60

Lefauchaux töltény-hüvelyek (Patronok).

11.-od rendűek: Caliber 12. 14. 16 m/m I.-ső rendűek: Caliber 12. 14. 16 m/m ezre frt 15.50 17.— 18.— ezre frt 22.— 23.— 24.—

Lancaster töltény-hüvelyek (Patronok)

11.-od rendűek: Caliber 12. 14. 16 m/m I.-ső rendűek: Caliber 12. 14. 16 m/m ezre frt 19.— 0.— 21.— ezre frt 22.— 23.— 24.—

Lőporral s golyóval biztosan megtöltött **Revolvertöltények** Lefauchaux télek Caliber 5. 7. 9. 12 m/m száza frt 2.50 3.— 3.50 — Scharps-félék (ezéllőkön gyulók) „ 3.— 3.50 4.20 — Középen gyulók (Centralfeuer) „ 4.— 4.50 —

Fojtások Lefauchaux- és Lancaster-fegyverekhez.

Közönségesek 1000 darabos csomagban frt 1.50, középfinomak 200 dbot tartalmazó doboz 40 kr. Párisi fojtás, a töltéshez kívánatos 3 Szaza Caliber 12 16 m/m rendűbeli minő eget tartalmazó dobozban. frt — 75 — 85.

Lőkupacsok minden létező nemei.

A vadászat egyéb kellékei, u. m.

Töltő-készületek, cartouches, övek és táskák hátultöltő fegyverekhez. Vadásztáskák. Nyultáskák. Lőportüskék. Lőportárok 1—6 font. Lőpornak. Sörtetacsok. Lőkupacsok. Vadászkürtök és sipok. Csatorák és poharak. Pinczetokok. Kutyavezető zsinórok. Vadászkések és gyújtószerek. Szarvasgyilkok. Vadász botcsékek. Kutyá-nyakravalók. Kutyatartók. Kutyavezető zsinórok. Kettős kutyavezetők. Kutyá-ostorok. Fegyverszíjak. Madárszíndörök. Fegyvertokok és fegyverszíjak. Tapló vadász-sípkák. Csáló-sípek és készületek mindennemű vadnak.

dús választékban tartatnak készletben.

Vadász-disztárgyak, vagyis szarvaszarvokból összeállított fegyverfogások, állatfejek sat. részint készletben tartatnak, nagyobb tárgyakra vonatkozó megbízások elfogadhatnak.

Írásbeli megbízások gyorsan s figyelemmel eszököltetnek. Meg nem felelő tárgyak visszatérnek.

Figyelemztetés. Minden tölték vett fegyver helyett, ha az bármily ebből 14 nap alatt változatlan karb-n s bérmentve küldetik vissza, más fegyverrel szolgálunk, vagy kívánatra a vételért térítjük meg.

Rajzokkal ellátott kimerítő-árjegyzéket kívánatra küldünk.

Revolverek.

Mignon és marok-revolverek. legkisebb hatlővetű védőfegyver, frt 7.50—12.

Lefauchaux-revolverek

vont csővel, hat, ugyanannyi másodperczen egymástán elűthető lövéssel: 7, 9, 12 m/m. Egyszerű simák frt 9, 11, 15. Szépen vésették 12, 14, 16.

Finomabbak, díszes vésséssel, arany és ezüst berakattal, elefántcsont s egyéb finom agyak-al, kiállításukhoz aránylag 7, 9 és 12 m/m öblűek frt 18—30

10- és 12-lövetű Lefauchaux-revolverek frt 25—40.

Scharps-féle amerikai zsebrevolverek 7, 9, 12 m/m frt 15, 20, 24.

Percussió szebispisztolyok. Egycsőűnek párja frt 2.60—6.

Kétesőűnek 4.80—9.

„ Bock-pisztolyok párja frt 9—12.

Flobert szobafegyverek.

Nem durranván, szobában és a szabadban mulattató gyakorlathoz a czéllövésben ajánlandók, kisebb madarakra is használhatók.

Flobert-pisztolyok 6 és 9 m/m öblűek dbja frt 9, 10.50, 13.50, 14.50, 22.

Flobert-puskák frt 18, 20, 21, 28, 29.

Vas czéltáblák ezekhez, kisebbek rugró bohócczal frt 4—5.50, nagyobbak bohócczal és elűlő mozsárral frt 9.50.

Flobert-féle töltények.

6 m/m öblűek golyóval, madársörrettel, száza frt 2.— frt 2.20 frt 3.30

Lovagló-szerek.

Angol nyergek disznóbőrből urak számára, 15 frttől kezdve.

Hölgy- és flu-nyergek. Kengyelvas-szíjak frt 2.50, 3.30.

Finom terhelők és kötél-terhelők frt 2.50, 3.30.

Angol kantárok frt 2.65—10.

Kötőfékek frt 2.50. **Izzasztók** frt 3—5.

Kengye vasak fluk és urak számára, párja frt 1.50—2.80

Nyerges-zablák frt 1.75, feszít-zablák frt 2—3, berakó-zablák 40 kr. 1.20 krig.

Sarkantyúk minden nemei 80 krtól 2 frig.

Kocsizó-ostorok 55 krtól 15 frtig.

Lovagló-ostorok 80 krtól 15 frtig. **Agarászó-ostorok** frt 3—10. **Újvárosi-agarászó-ostorok.**

Lömértékek, rugany lölábméntök. **Isztálló-lámpások,** kitűnő francia készítmény 3 nagyságban frt 1.70, 2.40, 2.90.

Kwizda-féle Restitutio-Fluid, igen jeles áditó, erősítő szer lovak számára, üvege frt 1.30.

Vívó-eszközök.

Vívótőr (Rappier) frt 3.30, vívókard frt 5.80, czél vívókard frt 16. 24 Rappier-keztű frt 3.80, vívókard-keztű frt 4.50. **Plen manchett** frt 1.40. **Rappier-alarcz** frt 4.— **Rappier-plastron** frt 3—6. **Vívókard-alarcz** frt 10.50. **Vívókard-plastron** frt 20—22.

Tonagolyók öntött vasból, minden nagyságuk fontja 25 kr.

Tornaszerek, nevezetesen: egyes trapezek frt 5.75, függő kötelek karikával párja frt 7.50, kötélláncos frt 7.80, mászó-ötél frt 4.25, tácsomókál 6.80, fonnott csomókál frt 8.20.

Tökéletes új torna-készlet, szobában használható, frt 14.50.

Rugany in-erősítők frt 3—4.50.

Angol boxerek frt 1—3.

Véd-marokgyűrűk, zsebben hordható igen ajánlandó védőfegyver 55 kr, frt 1, 1.50, 1.80

Lovagló- és vadász-lábtyúk

(Kamaszok, különféle nemei, szintgyaz az annyira kedvelt „angollegging”-ek k-szletben tartatnak.

Vizmentes rugany eső-öltönyök

ujjakkal és fejedővel, minőségük s nagyságuk szerint frt 10—19.50, kocsizó- és lovagló-köpenyek fejedővel frt 16—21, drappszínű öltönyök és köpenyek frt 17—28.

Honvédtisztek számára alkalmas, szabály szerűen kiállított köpenyek frt 18—30.

Angol szivartárak

válba függeszthetők 25—75 dbnak frt 3.85, 4.80, 5.75

Kettős távcső

3 szoros lencsékkel, színházban mint szabadban s legnagyobb távolságra használhatók, díszes börtökben, válba függeszthető szíjjal frt 26.

Dohányvágó gépek

magánzők részére, kitűnő szerkezetűek, kisebbek frt 16.—, nagyobbak frt 20.—

Francia felköltő órák

36 óráig járó mável s felköltővel, dbja frt 7.30

Horoghalászat kellékei.

Halászbotok, hosszabbíthatók, 80 krtól 5 frtig, kerékekkel frt 15—18. **Zsinórral ellátott kész horgok** 12 krtól 1.50 krig, angol halhorgok, stb.

A korszolázás kedvelőit

erősítjük, miszerint az ezen mulatsághoz alkalmas ideyben, a korszolázás olcsóbb mint legfinomabb s legújabb szerkezetű nemeit tartjuk készletben.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket és
tehetetlenséget,

hasonszenvi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernst L.

Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet,
bemenet a lépcsőn.

Rendelési idő délelőtt 10—12, délután 1—5 óráig.

E betegségek gyakran e végből, hogy azonnali eredmény
éressék el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jó és kéné-
sével kezeltetnek. Az így gyógyultak azonban a legborzasz-
tóbb utóbajoktól támadtatnak meg; annyira, hogy a
könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szen-
vednek. Ily veszélyek ellen menedeket nyújt a hason-
szenvi gyógymód, mert nemcsak a legrégebb bajokat
meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól
félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy minden-
kitől megtartható.

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

Besenbek A.,

gyak. orvos, szülész és szemész.

**Titkos betegségeket,
tehetetlenséget,**

bőrbajokat, gyógyít gyökeresen és biztonsággal,
anélkül, hogy a beteg hivatása vagy életmódjában
akadályoztatnék,

BESENBEK A.,

gyak. orvos, sebész és szülész.

Naponként rendel:

reggel 9—4-ig és este 7—8-ig.

Pest, hatvani-utca 2-ik sz. (régi posta-
épületben, 1-ső emelet, 2. lépcső.)

Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszol.

Legfőbb kitüntetésben

részesítik „Neml élet titkai és veszélyei” című
könyvet számos hírlapok, p. a „Harang”, a „Mén” — „M.
Vidékek lapja”, „Pesti Tudósítások” — „A hazánk” —
„A szabadelvű” s a t. Dr. **Márka** „Nepünk kö-
nyve”, valamint a „Beszerezéshelyi Journal” terjedelmes
veszerezéshelyi melléklet e fontos művet, melyről a „Bécsi
Hírnök” így nyilatkozik: „Ehhez orvostudománynak rövid időn
közvetlen kiadásán s több nyelven megjelent „Neml élet”
című műve nagyszerű sikert aratott. Még orvosok is folya-
modnak szerzőhöz”. Szereshető I fíron következő cím alatt:
Dr. **Eiber B.**, Pesten, József-utczában 66. szám alatt.

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész- és szemész

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása
mellett mindennemű

**TITKOS
betegségeket.**

különösen a

tehetetlenséget.

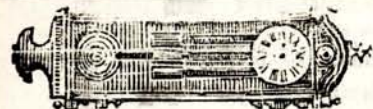
Rendel naponként:

délelőtt 10 órától 1 ig, délután 3 órától 5-ig,
és este 7 órától 8-ig.

Lakik Pesten,

belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt, kigyó-
és városház-utca sarkán, Rottenbiller-féle
házban, 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.

Térfi Antal

egy évi jótállással.

örös, Budapest, Deák Ferenc-utca 4. sz.
ajánlja jól szabályozott mindennemű ORÁINK
nagy választékú
Gyári-Raktárát
Minden előforduló kijavítások egész szorga-
lommal és gyorsan teljesítenek.
Videki megrendelések solidon eszközöltenek.
Nem tetsző órák egész készséggel kicserélhetnek.